

આત્મ સંવત ૮૯ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ આસો

પરમ પૂજ્ય શ્રી સુપાર્શ્વ ભગવાનનું સ્તવન

લે. આનન્દધનજી મ. સાહેબ

- શ્રી સુપાર્શ્વજિન વંદિએ, સુખ સમ્પત્તિનો હેતુ—લલના
શાંત સુધારસ જલ નિધિ, ભવસાગરમાં સૈતુ—લલના (૧)
સાત મહાભવ ટાલતો, સપ્તમ જિનવર દેવ—લલના
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ—લલના (૨)
શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનન્દ ભગવાન—લલના
જિન અરિહા તીર્થંકર, જ્યોતિ સ્વરૂપ અસમાન—લલના (૩)
અલખ નિરંજન વચ્છલુ સકલ જંતુ વિશરામ—લલના
અભયદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ—લલના (૪) ક્રમશઃ

તા. કે. : શ્રી આનન્દધનજી મ. સાહેબે ભક્તિ રસમાં નિમગ્ન બની, સ્તવના દ્વારા પરમાત્મા શ્રી સુપાર્શ્વનાથજીના અનેક ગુણનિષ્પન્ન નામો ગાયા છે. આ છે ભક્ત હૃદયમાંથી પ્રવાહિત બનેલ પ્રભુજીની બિરુદાવલી. સાવધાન મન રાખી, પ્રભુજીની સેવા કરવાની છે. જગૃત મનથી, સાવધાન બનીને, ભૌતિક સુખોના પ્રલોભનથી દૂર રહીને, નિરાશાથી સેવા નહિ ચૂકવાની, પ્રભુજીની આજ્ઞાનું પાલન કરીને.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

ઓક્ટોબર : ૧૯૮૪

[અંક : ૧૨

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	જનેશ્વરની વાણી	ડૉ. ભગવાનદાસ	૧૮૧
(૨)	મહાન યોગીરાજ શ્રી ચિદાનંદજીનું પદ	રાયચંદ મગનલાલ શાહ	૧૮૨
(૩)	વસુદેવ હિણ્ડી (હિન્દી)	૫૦ પૂ૦ સંઘદાસ ગણિ.	૧૮૪
(૪)	જીવદયા ઉપર ભીમ અને સોમની કથા	૫૦ પૂ૦ આ.શ્રી કૈલાસ સા. સૂ. મ. સા. ૧૮૭ ના શિ. રત્ન પૂ.મુ. નીતિસાગરજી મ.સા.	૧૮૭
(૫)	સતી સુરસુંદરી	૫૦ પૂ૦ આ.શ્રી વિજયઅમૃતસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્ય મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ.	૧૮૯
(૬)	તો પચગમ્બર કા કયા હોગા	મુનિશ્રી રૂપચંદ્રજી	૧૯૩
(૭)	ક્ષમા કરી દે	—	૧૯૩
(૮)	મુક્તિ પાચ	૫૦ પૂ૦ બુદ્ધિસાગર સૂરિજી	૧૯૪
(૯)	તરછોડશો ન તેને	કમળાબેન ઠક્કર	૧૯૪
(૧૦)	જન્મને જીતીએ	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૯૫

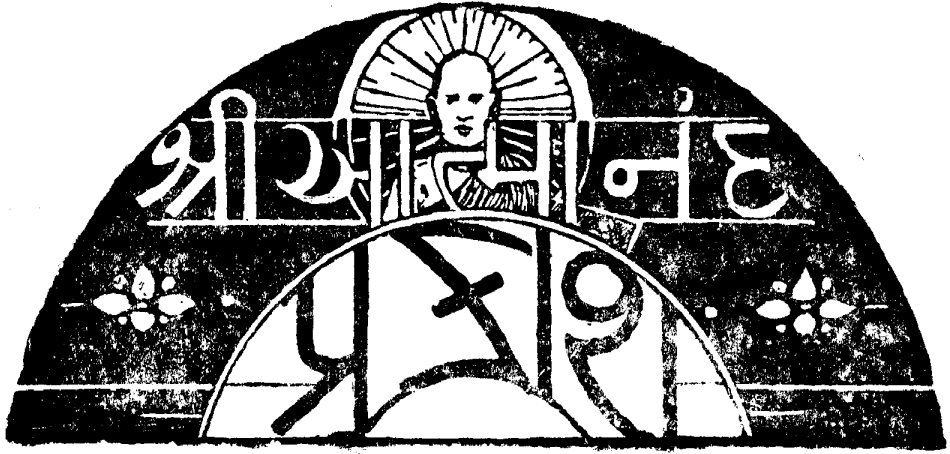
સભાસદ બંધુઓ અને સભાસદ બહેનો,

સવિનય જણાવવાનું કે સં. ૨૦૪૧ કારતક સુદિ ૧ ને ગુરુવાર તા. ૨૫-૧૦-૮૪ના રોજ બેસતા વર્ષની ખુશાલીમાં મંગળમય પ્રભાતે આ સભાના સ્વ. પ્રમુખશ્રી શેઠશ્રી ગુલાબચંદભાઈ આનંદજી તરફથી પ્રતિવર્ષ કરવામાં આવતી પાર્ટીમાં (૯-૩૦ થી ૧૧-૦૦) આપશ્રીને પધારવા અમારું સપ્રેમ આમંત્રણ છે,

કાર્તિક સુધી પંચમીને સોમવારે સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવશે. તો દર્શન કરવા પધારશોજી.

આત્મ કલ્યાણ અર્થે પૂજા ભણાવવામાં આવી

આચાર્યશ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે શુભકૃતિ નિમિત્તે તથા આ સમાના ભૂતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ. શેઠ કૃતેહચંદ અવેરભાઈ શાહની જન્મ તિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભાના લાઇબ્રેરી હોલમાં સં. ૨૦૪૦નાં આસો સુદ ૧૦ ગુરુવારના રોજ શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી,

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ આસો : ઓકટોબર-૧૯૮૪

[અંક : ૧૨

જિનેશ્વરની વાણી

લે. ડો. ભગવાનદાસ
(રાગ-ભૂજંગી)

નથી રનેહી તોયે આહો રનેહહારી,
નથી વાટને દાખવે વાટર સારી;
ધરે ધૂમ ના, ઉદરે ધૂમઃ પૂર્વ,
જવલે જૈન વાગ્દીપ અપૂર્વ.
ત્રિલોકી-ગૃહેષ જૈન વાણી પ્રદીપ,
પ્રકાશી રહ્યો જેમ રાજ્યે મહીપ;
પદાર્થતણો સાર્થપ દીસે યથાર્થ,
પડતાં ધરે આપી આલંબક હાથ.

નોંધ :- (૧) શ્લોક અલંકાર (અ) અર્થ તેલ (બ) રાગ,
આસક્તિ (ર) શ્લોક અલંકાર દીવાની વાટ (ર)
માર્ગ રસ્તો (૩) પૂર્વ કર્મરૂપ ધુમાડો (૪)
ત્રિભુવન રૂપ ઘરમાં (૫) સમૂહ (૬) હસ્તાવ-
લંબન, હાથનો ટેકો.

મહાન યોગીરાજ શ્રી ચિદાનંદનું પદ

(સંપાદક : રાયચંદ મગનલાલ શાહ)

(રાગ-કાફી)

મતિ મત એમ વિચારો રે, મત મનીયનકા ભાવ,

મતિ મત એમ વિચારો ર, મત મતીયનકા ભાવ.

ભાવાર્થ :- હે ! બુદ્ધિમાનો ! તમે સ્થિર બુદ્ધિથી-શાંતિથી બુદ્ધિ બુદ્ધિ દર્શનનો ભાવ-પરમાર્થ (રહસ્ય) આ રીતે વિચારો.

વસ્તુગતે વસ્તુ લહોરે. વાદવિવાદ ન કોય;

સૂર તિહાં પરકાશ પિયારે, અંધકાર નવિ હોય. ૧

વસ્તુને વસ્તુ સ્વરૂપે વસ્તુ ગતે-અર્થ ઓળખી આદરીએ તો એમાં કશા વાદ-વિવાદને અવકાશ નજ હોય. જ્યાં સૂર્યનો ઉદય થયો હોય, પ્રકાશ ઝળઝળાટ કરતો હોય ત્યાં અંધકાર-અંધારૂ હોયું નજ સંભવે-૧.

રૂપ રેખ તિહાં નવિ ઘટે રે, મુદ્રા લેખ ન હોય;

લેદ જ્ઞાન દષ્ટિ કરી પ્યારે, દેખો અંતર જોય. ૨

વિવેક દષ્ટિથી અંતરમાં (આત્મામાં) અવલોકન કરાય તો ચૈતન્ય સ્વરૂપી આત્માને રંચમાત્ર (લગાર) વર્ણ-રૂપ-રસ-ગંધ આદિક ઘટે નહીં, તેમજ અરૂપી (નિરંજન) આત્માને વેષ-લિંગ વિગેરે પણ ઘટે નહીં. ફક્ત કર્મવંત-કર્મસહીત આત્મામાં વ્યવહાર વશ એવો ઉપચાર કરી શકાય છે. કર્મ-મુક્ત દશામાં એ વ્યવહાર રહેતો જ નથી-૨.

તનતા મનતા વચન તારે, પર પરિણુતિ પરિવાર;

તન મન વચનાતિત પીયારે, નિજ સત્તા સુખકાર. ૩

તન-મન-વચનનો ભાવ-વ્યાપાર સહિત એને પર પરિણુતિના પરિવાર રૂપ; તન-મન-વચન સહિત આત્માની સહજ સ્વાભાવિક શક્તિને ખરી આત્મ-પરિણુતિરૂપ લેખવા-સમજવા યોગ્ય છે-૩.

અંતર શુદ્ધ સ્વભાવમે રે, નહીં વિભાવ કલેશ;

જમ-આરોપિત લક્ષથી પ્યારે, હંસા સહત કલેશ. ૪

આત્માના શુદ્ધ સ્ફટિક સમાન નિષ્કષાય (કષાય સહિત) વીતરાગ સ્વભાવમાં રંચમાત્ર

વિભાવ-રાગદ્વેષાદિક પરિણુતિ હોવી ઘટતીજ નથી હોય જ નહીં. રાગ-દ્વેષ આદિ વિભાવ પરિણુતિને ભ્રમવશ સ્વભાવ પરિણુતિ માની લેવાથી આત્મા જન્મ-મરણ જનિત અનંત દુઃખ-કલેશને ભોગવતો રહે છે. સહેતો રહે છે-૪.

અંતર્ગત નિહચે ગહીરે, કાયાથી વ્યવહાર;
ચિદાનંદ તવ પામીએ પ્યારે, ભવ સાગરનો પાર. ૫

શુદ્ધ સ્ફૂટક રત્ન સમાન ઉજ્જવળ અવિકારી આત્માની વીતરાગ દશાને પ્રગટ કરવાનું સાધ્યમાં રાખીને, સાધનરૂપ વીતરાગોક્ત વ્યવહારનું જે યથાવિધિ પાલન કરે છે તે મહાતુભાવ ભવસાગરનો પાર પામી શકે છે. કહ્યું છે કે:- “નિશ્ચય દષ્ટિ હૃદયધરીજી, પાળે જે વ્યવહાર; પુન્યવંત તે પામશેજી, ભવ સમુદ્રનો પાર” મનમોહન જિનજી!” ૫.

સર્વજ્ઞ વીતરાગોક્ત વ્યવહાર (સાધન ધર્મ) નો જે લવલસ આદર કરતા નથી તે સંસારમાં ભટકે છે.

પરંતુ આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરી લેવામાં તેને ખાસ હેતુ-કારણરૂપ સમજી, તેનો વ્યાયાગ્ય આદર કરતા રહે છે ત આક્ષા આસવક, આજ્ઞા-પાલક પુન્યશાળી આત્મા જલ્દી વીતરાગ દશાને પામી શકે છે.

એથી ઉલટું જેઓ આત્માની ઉચ્ચ દશાની મોટીમોટી માત્ર વાતો કરીને જ વિરમે છે. છે. અને શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટાવવા ખાસ સાધનરૂપ શ્રી પાતરાગોક્ત વ્યવહાર માર્ગનું સંસેવન કરતા નથી, પણ તેનો અનાદર કરે છે તે બાપડા ઉબચબ્રટ બને છે.

જેનાથી રાગ દ્વેષ અને મોહ વિલય થાય એવા શુદ્ધ જ્ઞાન અને કરુણી રૂપ ભાવ અધ્યાત્મ કલ્યાણાર્થી જીવને આદરવા યોગ્ય છે. બાકીનો બાહ્ય આડંબર રૂપ અધ્યાત્મ-આભાસ તો કેવળ અહિતરૂપ સમજી પરિહરવા યોગ્યજ છે.

સાર બોધ :-

શ્રીમાન આનંદધનજી મહારાજ કહે છે તેમ “અભિયતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય” જે આત્મમાં-હૃદયમાં સાચો જ્ઞાન-વિવેક સૂર્ય ઉગ્યો હોય તો પછી રાગદ્વેષ અને મોહજનિત અંધકાર ત્યાં સંભવેજ કેમ? નિશ્ચયદષ્ટિથી વિચારતાં આત્મા શુદ્ધ જ્ઞાનાદિ ચેતનવાળો છે. મન તથા ઈન્દ્રિયોને પણ અગોચર છે. શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શ રહિત છે, શક્તિરૂપે સિદ્ધ સમાન છે. અજર અમર છે, એ શક્તિને વ્યક્ત-પ્રગટ કરવાને સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી ભગવાને એકાંત હિત બુદ્ધિથી-ભવ્યજનોના હિત માટે બતાવેલ પવિત્ર રત્નત્રયીનું આરાધન કરવાની જરૂર છે, તેમાજ મન-વચન-કાયાની એકાગ્રતા કરવી ઉચિત છે. એથી ઉલટો માર્ગે તન-મન-વચનનો ઉપયોગ કરવાથી તો ભ્રમ-ભય વધતો જાય છે. તેથીજ તેમને પર પરિણામ કહેવો ઘટે છે. જેથી રાગદ્વેષ અને મોહાદિક પરિણુતિ ઘટે. ચાવત્ નિમૂળ થાય છે તેજ તત્ત્વજ્ઞાન, તત્ત્વદર્શન, અને તત્ત્વ આચરણ અથવા આત્મજ્ઞાન, આત્મદર્શન અને આત્મ રમણતા છે. અને તેજ લેખે છે; બીજા અલેખે છે. નિષ્કળ થવા પામે છે. પવિત્ર રત્નત્રયિને યથાવિધ આરાધીને અનંત ભવ્યાત્માઓ કલ્યાણ ભાગી થઈ શક્યા છે.

વસુદેવ દિણ્ડી (દિન્દી)

લે. પ. પૂ. સંઘદાસ ગણિ.

(ગતાંકથી ચાલુ)

મેં કહ્યું, “આપને વિજય મળ્યો છે. અક્ષત સ્થિતિમાં યુદ્ધમાંથી પાછા ફરેલ છે. પરંતુ સગાં સંબંધિઓ આપના તરફથી અનિષ્ટની શંકા ધરાવે છે. મારા પિતા આ સ્થાનનો ત્યાગ કરીને જઈ રહ્યા છે. તેથી એક વખત તેમને મળવાનો અવસર આપો.”

અંગારકે કહ્યું, “આપના જવા માટે કોઈ પ્રતિબંધ નથી. તમે ઇચ્છાનુસાર જઈ શકો છો.”

ત્યારે હું પરિચારિકાઓ અને અનુચરો સાથે પિતા પાસે ગઈ. તે સમયે તેઓ અટાવવ્ય પર્વત પર હતા.

ત્યાં પર્વત પર આવેલ જિનાલયમાં ચારણ મુનિ અંગીરસ અવસ્થાન કરી રહ્યા હતા. એક દિવસ, તેમને પ્રણામ કરીને પિતાજીએ તેમને પૂછ્યું, “શું મને માઈ રાજ્ય મળશે? શ્રમણ સંઘમાં યોગદાન કરવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થશે?”

અંગીરસ મુનિએ કહ્યું, “રાજર્ષિ અર્ચિમાલી મારા ગુરુભાઈ છે. તેથી તમને જણાવું છું. “શ્રમણસંઘમાં યોગ દેવાનું તમારું સૌભાગ્ય નથી. તમે તમારું રાજ્ય ફરી મેળવી શકશો.”

મારા પિતાએ કહ્યું, “ક્રેષ્ટ મુનિજી, માઈ રાજ્ય મને કેવી રીતે ફરી મળશે?”

તેમણે મારી તરફ સંકેત કરી કહ્યું, “તમારી આ કન્યાના પતિની સહાયથી એ કાર્ય શક્ય બનશે. જેની સાથે તેનું લગ્ન થશે, તેનો પુત્ર અર્ધ ભારતના અધીશ્વર બનશે.

ત્યારે મારા પિતાએ પૂછ્યું, “હે પૂજ્ય! તેમની ઓળખાણ કઈ રીતે થશે?”

મુનિએ કહ્યું, “કુંજરાવર્ત અરણ્યમાં, વન્ય હાથી સાથે જેમને યુદ્ધ કરતા દેખા તે તે વ્યક્તિ હશે.”

પિતાજી તેમને પ્રણામ કરીને, આ પર્વત પર આવી રહેલા લાગ્યા; અને તેમ ત એ માણસો હંમેશા કુંજરાવર્તમાં જઈને આપની રાહ જોવા લાગ્યા.

મુનિની ભવિષ્યવાણી અનુસાર, આપને મેળવીને પવનવેગ અને અંશુમાલી આપને અહીં લઈ આવ્યા.

અંગારકને મુનિની ભવિષ્યવાણી વિદિત છે. તેથી કોઈ અસાવધાન પળે તે દુષ્ટ આપને મારી શકે. ત લયથા હું ભયભીત છું. વિદ્યાધરના અધિક્ષતા નાગરાજનું એ વિધાન છે કે સાધુ પાસે, જિનાલયમાં, સ્ત્રી પાસે. નિદ્રાવસ્થામાં જો કોઈ, કોઈનો વધ કરે તો તેની વિદ્યા નષ્ટ થઈ જશે. તેટલા માટે આપની પાસે આ વરદાન માગું છું. કે જેથી આપ એક મુદૂર્ત પણ મને છોડીને નહિ જતા જેથી તે આપનો વધ ન કરી શકે.

શ્યામલીનું કથન પૂર્ણ થતાં મેં કહ્યું, અંગારક મને કશું કરી શકશે નહિ. છતાં તું જેમ કહે છે તેમ હું કરીશ.

શ્યામલીના સહવાસમાં, સાંસારિક ભુજ ભોગવતા, મારા દિવસો વ્યતીત થવા લાગ્યા.

શ્યામલીએ મને ગાન્ધર્વ વિદ્યામાં નિયુક્ત બનાવ્યો તે ઉપરાંત મને એ વિદ્યાઓ આપી અન્યન વિમુક્તિ, પદ્મવ સરખાં લઘુ બનવાની વિદ્યા.

એક દિવસ જ્યારે હું શ્યામલી સાથે સૂતો હતો ત્યારે મને કોઈ ઉપાડીને, ખબર ન પડે તેમ લઈ ગયું. નીંદ પૂરી થતાં, મેં તેના તરફ જોયું ત્યારે તેનું મુખ શ્યામલી જેવું લાગ્યું. મેં વિચાર્યું કે તે અંગીરસ હશે.

‘જે શત્રુને હણે તે ઉત્તમ, જે શત્રુને હાણીને હણાય તે મધ્યમ, જે પોતે જ હણાય તે અધમ છે. હું મધ્યમ બનું પણ અધમ તો નજ બનું’ એમ વિચારી, મેં અંગારક પર પ્રહાર કરવા ઇચ્છ્યું. પરંતુ એકાએક માઈ શરીર સજાત થઈ ગયું. હાથ ઉઠાવી ન શક્યો.

તે અંગારક મારા તરફ જોઈને બોલ્યો, વિદ્યા પ્રાપ્તિ વગર સાપ પકડી શકાતો નથી. મેં તને સ્તમ્ભિત કરેલ છે.”

એ સમયે શ્યામલી અહીં આવી પહોંચી અને કહ્યું, “ભાઈ, તું મારા પતિની હત્યા નહીં કરી શકે. તે તમારે માટે અવધ્ય છે.” વળી દ્વાપરપૂર્વક બોલી ઉઠી, “મારા પતિને છોડી દો, જો તેમ નહીં કરવામાં આવે તો મારે હુશ્મન જેવો વતીવ કરવો પડશે.”

તે સાંભળી અંગારક ગભરાયો અને મને ધકેલી દીધો. હું એક જળ વગરના કૂવામાં જઈ પડ્યો. મેં ત્યાંથી જોયું કે ભાઈ બહેન વચ્ચે વિગ્રહ શરૂ થયો હતો અંગારકે અપની તલવારથી શ્યામલીના એ ટૂકડા કરી નાખ્યા હતા. મેં ચીસ પાડી. “હે નિપ્દુર! પોતાની બહેનને મારી નાખી!”

પરંતુ બીજી ક્ષણે જોયું તો ત્યાં એ શ્યામલી ઉપસ્થિત થઈ હતી. ત્યારે શ્યામલીએ તલવારથી અંગારકના એ ટૂકડા કરી દીધા. બીજી જ ક્ષણે જોયું તો ત્યાં એ અંગારક જોયા. મેં કલ્યાણનો

શ્વાસ લીધો કે શ્યામલી મરી ન હતી. તેની વિદ્યાના કારણે મને એવી બ્રાન્તિ થઈ હતી.

શ્યામલી અને અંગારક યુદ્ધ કરતાં કરતાં મારી નજર બહાર જતા રહ્યાં. હજી હું કૂવામાં પડ્યો હતો. સ્તમ્ભિત હતો, છતાં પણ મનમાં જ કાયોત્સર્ગ ધ્યાનમાં લીન થઈ ગયો. તરતજ મારો સ્તમ્ભિત ભાવ દૂર થઈ ગયો. થોડી વારમાં એક ગવાક્ષમાંથી દીપાલેક આવતો જોયો. મને તે દીપાલેક વાઘ જેવો લાગ્યો. પરંતુ ત્યારે વિચાર કરવા લાગ્યો. જો આ પ્રકાશ વાઘ હોય તો તે ચાક્રસ મારા પર આક્રમણ કરશે; કારણ હું કૂવા વચ્ચે પડેલ હતો. પણ તે આ લોકજ છે વાઘ નથી.

લાગે છે કે નજીકમાં કોઈ લોકાલય છે. સવારે હું કૂવામાંથી બહાર આવ્યો. સમીપમાં જ એક આઘેડ વચની વ્યક્તિને જોઈને પૂછ્યું, “આ દેશ અને નગરીનું નામ શું છે?”

તે વિસ્મત પૂર્વક મને જોઈ રહ્યો. બોલ્યો, “મનુષ્ય એક દેશથી અન્ય દેશ ચાલીનેજ પહોંચે છે. તો આપ આ દેશ અગર નગરીના નામ કેમ પૂછે છો? આપ કોઈ આકાશથી તો પડ્યા નથી ને?”

મેં કહ્યું, “હું મગધથી આવી રહ્યા છું. જાતિથી બ્રાહ્મણ છું. નામ છે અન્દિલ. ગોત્ર છે ગૌતમ. મારે એ ચક્ષિણીઓ સાથે પ્રેમ થયેલ છે. તેમાંથી એક મને આકાશ-માર્ગે લાવી રહી હતી. ઈર્ષાવશ બનીને બીજીએ તેનું અનુસરણ કરીને રસ્તામાંજ તેના પર આક્રમણ કર્યું. પછી તેઓમાં મારખીટ શરૂ થઈ. તેમની વચ્ચેથી હું આકાશ-માર્ગે ભૂમિ પર આવી પડ્યો. તેથી હું આ માર્ગથી સંપૂર્ણતઃ અપરિચિત છું.”

તે વ્યક્તિએ મારા તરફ ખીટ માંડી જોયું. પછી કહ્યું, “ચક્ષિણીઓ તારા પર પ્રેમ કરે તેવું તારૂં રૂપ છે. પછી થોડું અટકીને તે બોલ્યો, આ દેશનું નામ અંગ છે. નગરીનું નામ અમ્પા છે.”

સમીપમાં જ મંદિર હતું. મંદિરમાં તીર્થંકર વાસુપૂજ્ય સ્વામીની પ્રતિમાં પ્રતિષ્ઠિત હતી. મેં મંદિરમાં જઈને તેમના દર્શન પૂજા કરીને જાતને ધન્ય બનાવી.

મંદિરથી બહારમાં ગયો. બહારમાં જોયું તો સર્વના હાથમાં વીણા હતી. ગાડાં ભરી-ભરીને લોકો વીણા વેચતા હતા. શું આ દેશની આ પ્રથા હશે? અગર આની પાછળ બીજું કોઈ કારણ હશે?

તેણે કહ્યું, “વણિક સંઘના પ્રમુખ ચારુદત્ત અહીં વસે છે. તેમને એક ગન્ધર્વદત્તા નામની સુંદર પુત્રી છે. ગન્ધર્વ વિદ્યામાં તેના જેવી નિપુણતા સહસ્રા મળે જ નહીં.”

ચારુદત્ત કુબેર સરખા ધનાઢ્ય છે. તેની પુત્રીના રૂપથી આકર્ષાઈને બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય સહુ વીણા-વાદનમાં આત્મ નિયોગ કરી રહ્યા છે. જે કોઈ વીણા વાદન કે સંગીતમાં ગન્ધર્વ-દત્તાને પરાજય આપે તે તેને પત્ની રૂપે પામી શકે તેથી દર માસે અહીં એક વાર સંગીત સભાનું આયોજન થાય છે. કાલે સંગીત સભા થઈ ગઈ. એક માસ બાદ ફરીને સંગીત સભા થશે. હું મનમાં ને મનમાં વિચારવા લાગ્યો. તો મારે અહીં મહીનાથી અધીક સમય સુધી રહેવાનું થશે. મેં તેને એમ પણ પૂછ્યું, “અહીં કોઈ કલાચાર્ય છે કે જે સંગીત વિદ્યામાં પારંગત હોય.” તેણે જવાબ આપ્યો, “કલાચાર્યોમાં સુગ્રીવ અને જયગ્રીવ વિશેષ ખ્યાતિ પામેલ છે.”

મેં તેને ઘેર સમય પસાર કરવાનું નક્કી કરી અંલકાર વગેરે એકાન્તમાં જમીનમાં ઢાટી દીધા. પછી મૂર્ખ જેમ બકવાદ કરતો સુગ્રીવના ઘેર પહોંચ્યો. મેં તેમને પ્રણામ કર્યા. ત્યારે તેમણે મને પૂછ્યું.

“તું કોણ છે? ક્યાંથી આવ્યો છે? શા માટે આવેલ છે? મેં ટૂંકમાં જણાવ્યું, “હું ગૌતમ ગોત્રીય બન્દિલ છું. સંગીત શીખવા માટે આપની પાસે આવ્યો છું.”

તેમણે મારી પરીક્ષા કરી. હું મૂર્ખ છું. સંગીત વિદ્યા કશી જાણતો નથી. એમ સમજીને મને વિદાય આપી.

ત્યારે મેં કલાચાર્યની પત્નીને માણેક જડેલ અલંકાર લેટ આપ્યું તે મળતા, તે ખૂબ આનંદ પામી અને કહ્યું, “વત્સ, ધીરજ રાખ, તારે શું જોઈએ છે તે જણાવ, ખાવા પીવાની તારે ચિન્તા કરવાની નથી.

મેં મારો ઉદ્દેશ જણાવ્યો.

તે સુગ્રીવ પાસે જઈને બોલી, “ગુરુવર્ય, એટલો સોચ-વિચાર કર્યા સિવાય, તેને ગાવાનું શિખવો.”

તે બોલ્યા, “તેનામા જરાપણ બુદ્ધિ નથી. હું શું કરું? ત્યારે ગુરુ-પત્નીએ કહ્યું, “આપણને બુદ્ધિમાન છાકરાની જરૂર નથી. તમે તેને શિખવો” એમ કહી અંગદ બતાવ્યું. ત્યારે સુગ્રીવ મને ગાવાનું શિખવવા માટે રાજી થયા. તુરબુર અને નારાયણની પૂજા કરી, મને વીણા આપી, મેં એટલા જોરથી વગાડી કે વીણાના તાર તૂટી ગયા. આ વખતે સુગ્રીવ વ્યંગ કરતાં કરતાં પત્નીને કહ્યું, “ગુઓ તમારા લડકાનું કાર્ય. તેણે જવાબ આપ્યો, “તમારી વીણાના તાર જૂના હશે તેથી તૂટી ગયા. તેને નવી વીણા લાવી આપો. સમય જતાં, તે સંગીત શીખી જશે.

આ વખતે મને જાડા તાર વાળી વીણા આપી ગુરુજીએ મને ધીમે ધીમે વગાડવા કહ્યું.

વીણા સાથે આ ગીત ગાઓ.

વેલ વૃક્ષ કે નીચે બેઠે

આઠ ધ્રમણ મિલકર

સિર પર ઉનકે પડી વેલ

કાક ઉડાની લગકર

બૂઠે સારે બોલે, આહા! આહા!

બચ્ચે સારે બોલે ઉઠે-હા! હા!

(અનુસંધાન પાના નં. ૧૮૮ ઉપર)

“જીવહયા ઉપર ભીમ અને સોમની કથા”

લેખક : પ.પૂ. આ.શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિજી મ. સા. ના શિષ્યરત્ન
સુનિશ્રી નીતિસાગરજી મહારાજ સાહેબ

(ગતાંકથી ચાલુ)

પરંતુ,

અહીં દેવતાએ કરેલી સોમની રક્ષા, વિગેરેનો વિચાર કરી. ભય પામેલા રાજાને માંસ ખાવાના અશુભથી, રાત્રીએ ગૂઢ વિસુચિકાનો વ્યાધિ થયો, અને તે રાત્રીમાં જ મરણ પામીને બીજી નરકે ગયો. “અતિ ઉચ્ચ પુણ્યની જેમ અતિ ઉચ્ચ પાપ પણ તત્કાળ જ ફળે છે,” ભીમ પણ બાળે સ્વામી (રાજા) ની ભક્તિથી જ હોય તેમ તે જ પ્રમાણે તે જ રાત્રીમાં મરણ પામ્યો, અને વ્રત-ભંગાદિકના ઘોર પાપ કરીને ત્યાંજ (બીજી નરકમાં) ઉત્પન્ન થયો, પ્રાણઃક્રાંતિ રાજાના મરણના કાર્યો કરીને તે રાજા પુત્ર સહિત હોવાથી મંત્રી વિગેરે અધિકારી વર્ગ રાજ્યને યોગ્ય પુરૂષની શોધ કરવા લાગ્યો, પરંતુ કોઈ ધ્યાનમાં નહીં આવવાથી, તેઓ પાંચ અધિવાસિત કર્યો, તે દિવ્યો નગરમાં ભમી, બહાર નીકળી પર્વત તરફ ચાલ્યાં, તે વખતે પોતાના કુટુંબની સાર-સંભાળ, કરવા માટે નગર તરફ આવતા સોમને, બંધ હાથીએ તેને કળશના જળથી અભિષેક કર્યો. અને તેને ઉપાડીને પોતાની પીઠ પર બેસાડ્યો, વીજાંતા ચામરોથી તે સુશોભિત થયો. તેના મસ્તક પર છત્ર ધારણ થયું, અને અશ્વે હોર્ષરવ કર્યો. તે વખતે આકાશમાં રહેલી તેજ દેવી બોલી કે, “હે લોકો ! તમે સર્વે સાંભળો, આ સર્વ ગુણોએ કરીને સહિત સોમને મેં તમને રાજા તરીકે આપ્યો છે. તેની આજ્ઞાનું જે મનુષ્ય

ખંડન કરશે, તેને હું ચમરાજનો અતિથિ કરીશ.” આ પ્રમાણે કહી દેવી અદૃશ્ય થઈ, અને સર્વ લોકો હર્ષ પામી તે સોમ રાજાને નમ્યા, પછી જેને વિષે બંદીજનોએ જય જય શબ્દની ઉદઘોષણા કરી છે. અને વાળંત્રોના શબ્દવડે આકાશ પણ ગાળ રહ્યું છે. એવા નગરમાં મોટી ઋદ્ધિ સહિત સોમ રાજાએ પ્રવેશ કર્યો અને રાજમહેલમાં પહોંચ્યો. ત્યાં રાજસભામાં સચિ-વાદિકે સિદ્ધાસન પર બેસાડીને તેને રાજ્યાભિષેક કર્યો. ત્યારપછી તે રાજા ન્યાય અને ધર્મ વડે પ્રજાને સુખી કરતો રાજ્ય કરવા લાગ્યો. આ પ્રમાણે દયા ધર્મની દ્રઢતાને લીધે સોમ આ ભવમાં પણ રાજા થયો અને ભીમ તથા રાજા હિંસાના પાપથી નરકના અતિથિ થયા, સોમ રાજા હમેશાં ગુણમાં રહેલા એવા મને વાંદીને પછી જ ભોજન કરતો હતો. દેવીના પ્રભાવથી યુદ્ધ કર્યા વિના જ સર્વ શત્રુઓને તેણે વશ કર્યા હતા. તેણે દયાનું ફળ સાક્ષાત્ જોયેલું હતું. તેથી પોતાના સમગ્ર દેશમાં અમારી (જીવહયા) પ્રવર્તાવી છે. અને શ્રાવક ધર્મનું પાલન કરતો તે સદગુણો યોગ જ્યારે મળે ત્યારે તેની સેવા કરતો હતો. આ પ્રમાણે ચિરકાળ સુધી ધર્મમય રાજ્ય ભોગવી આયુષ્યનો ક્ષય થયે મરણ પામી, સોમ પહેલા સૌધર્મ દેવલોકમાં લક્ષ્મીએ કરીને ઇંદ્રનો સામાનિક દેવ થયો છે, ચિરકાળ સુધી બુદ્ધ બુદ્ધ દેશોમાં વિહાર કરતો હું ફરીથી અહીં આવ્યો. તે હકીકત અવધિજ્ઞાનથી બાણીને

તે દેવે આહીં આવી, મને હર્ષથી વંદના કરી, પછી પૂર્વના ઉપકાર સંભારી તે દેવ ભક્તિથી મારી પાસે નૃત્યાદિક કર્યું. હે બુદ્ધિમાન ભવ્ય-જનો ! આ પ્રમાણે ગુરૂસેવાનું અને દયાનું કળ જાણી હમેશાં ધર્મના મૂળરૂપ અને વાંછિત સુખ આપનાર ગુરૂસેવા અને જીવદયા એ બન્ને ઉપર આદર કરો.”

આ પ્રમાણે ગુરૂનું વચન સાંભળી અધિક ધર્મની બુદ્ધિવાળો શ્રી જયાનંદ કુમાર બોલ્યો કે-“હે પ્રભુ ! યુદ્ધાદિકના કારણે વિના સ્થૂળ એવી હિંસા, અસત્ય, ચૌર્ય અને પરસ્ત્રીના ત્યાગાદિકવડે હું સમક્ષિતન શોભાવીશ.” જ્ઞાનીએ કહ્યું, “આ ધર્મરૂપી કલ્પવૃક્ષનું સારી રીતે પાલન કરજો.” કેમકે તેનાથી જ તને આ લોકમાં તથા પરલોકમાં સુખલક્ષ્મી પ્રાપ્ત થશે.” તે સાંભળી જયાનંદ ‘તદ્વત્તિ’ કહી, મુનિની વાણી અંગીકાર કરી, પોતાના આત્માને કૃતાર્થ માની, પ્રાતઃકાળ થયો ત્યારે મુનિને નમી, પોતાને સ્થાનકે ગયો. સિંહસારકુમાર તો ગુરૂકર્મા હોવાથી મુનિના

વચન પર શ્રદ્ધા નહીં કરતો તેમને પ્રણામ કરી ભાઈની સાથે ઘેર ગયો. દેવો વિગેરે પણ સમક્ષિત વિગેરે ગુણો પામી મુનિને નમી આકાશમાર્ગે પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા. મુનિએ પણ અન્યત્ર વિહાર કર્યો. પછી અંગીકાર કરેલા ધર્મનું પાલન કરતો, બીજા ગુણોને ઉપાર્જન કરતો, શ્રીગુરૂ અને ધર્મની ભક્તિને ધારણ કરતો તથા જયલક્ષ્મીને મેળવવાના પરાક્રમવાળો યુવરાજનો પુત્ર (જયાનંદ) સર્વ જગતના જનોને ઈષ્ટ થયો.

તેવી જ રીતે સુખની અભિલાષાવાળા દરેક જીવોની દ્રવ્યભાવ દયા. જીવનમાં સોમની માફક અમલમાં મુકવી જોઈએ. હીંસા કરનાર આ જગતમાં કોઈ પણ જીવ સુખી થયો નથી અને થશે પણ નહિ અને વર્તમાનમાં એ લક્ષ રાખી અહિંસા પ્રધાન ધર્મનું રક્ષણ કરવા સર્વ કોઈ મનુષ્યો, સ્વયમ જીવનના અંદર અહિંસાના આદર્શ અપનાવી સુખી બનીએ. એકજ ગુભ અભીલાષા. શ્રી મહાવીર ભગવંતનો પણ દિવ્ય સંદેશ છે-“તમે જીવો અને દરેકને જીવવા દો”

(અનુસંધાન પાના નં. ૧૮૬નું આહુ)

મેં પૂંછ્યું, “વણિક કન્યા શું આ ગીત જાણે છે ! તેમણે કહ્યું “ નહીં.” તો હું તેને મેળવીશ-મેં કહ્યું.

તે સાંભળીને તેઓ હસવા લાગ્યા.

આ રીતે એક માસ વીતી ગયો. અન્તમાં સગીત સભાનો સમય આવી લાગ્યો. ગુરૂ અન્ય શિષ્યોને લઈને સભામાં જવા તૈયાર થયા. મને પછી આવવાનું કહ્યું. મેં કહ્યું, જો પહેલાંજ કોઈ જીતી જાય તો કદાચ પૂર્વક સંગીત શીખવાનો

શો લાભ થાય ? હું અત્યારેજ આવીશ. પરંતુ તેમણે મને સાથે લીધો.

મેં બીજી અંગદ ગુરૂપત્નીને લાવીને આપ્યું. તેણે પ્રસન્ન થઈને મને કહ્યું, “તેમણે તકલીફ આપવાથી શું વળે ? તું જા અને જય મેળવી તેને લઈ આવ.” એમ કહીને મને હુંદર વસ્ત્રા, માલા, ચન્દન તારબૂત વગેરે લાવી આપ્યા.

ક્રમશઃ

‘તે થયર’ના સૌજન્યથી

ક્ષમા પાત્રના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વયસા, ચિચ્છામિ દુક્ષ્મ.

તંત્રી.

હાતો હ મો : (ગતાંકથી ચાલુ)

વસંત રતુ પુર બહારમાં ખીલી હતી. ઉદ્યાનમાં મધમઘટા, પુષ્પો ચોમેર સુવાસ ફલાવતાં હતાં. મધુર વાયુ વાંતો હતો, વાયુના વિઝળે વૃક્ષના શાખાઓ હલોળા લેતી હતી. ફર ફર વૃક્ષાની ઘટાઓમાં મોરલાઓ નૃત્ય કરતાં હતાં, વૃક્ષોની શાખાઓ ઉપર કોયલો મીઠા ટૂંકાર કરતી હતી, ઉદ્યાનમાં યુવાન હેંચાઓ મદન-કામદેવતા મંદિરને ફરતાં રાસ લેતાં હતાં.

આ દ્રશ્ય અમે બેઠા બેઠા નિહાળતા હતાં, આવું અનુપમ દ્રશ્ય નિહાળવાથી હું મારા જીવનને ધન્ય માનવા લાગ્યો, એટલામાં એક વૃક્ષ નીચે એક યુવતીને જાત ધજલ્લર તો હું આશ્ચર્ય પામ્યો, કે આ કોઈ દેવી હશે કે માનવી તે નક્કી ના કરી શક્યો.

યોવનના પ્રાંગણે પગદેલી આ યુવતી કોણ હશે? તે મારાથી અત્યાશયે પ્રજાઈ ગયું.

પણ ભાનુવેગે કહ્યું કે ગમે તે હોય આપણે શું કામ પુછવું જોઈએ? મને પણ જણાયું કે મારાથી ઉતાવળે પ્રજાઈ ગયું, અને એ યુવતીના દર્શન માત્રથી હું એટલો વિહળ બન્યો કે વિવેક

ભૂલાઈ ગયો, મેં જરા વધુ આગ્રહ કર્યો ત્યારે ભાનુવેગે કહ્યું, આ નગરીની અંદર અમિતગતિ નામનો વિદ્યાવર રહે છે, તેની આ પુત્રી કનક-માળા છે. હજુ તો તે કુંવારી છે, લાલિત્ય અને કળામાં તના જેટલી સર્વોગ સ્ત્રી આ પૃથ્વી ઉપર ખીજે ક્યાંય નથી.

મેં યુવતી સામે જોયું અને યુવતીએ મારા મનના ભાવો જાણી કીધા તેણે માત્ર બે જ કડાકે મારા મનની દબતાની દિવાલ તોડી નાંખી વિહળ બનેલો હું ઘરે ગયો, ત્યાં પણ શાંતિ ના રહી. ભાનુવેગે મને ઘણો સમજાવ્યો છતાં હું ના સમજ્યો, અને મારા કરતાં કનકમાળાની સ્થિતિ વધારે નાજુક હતી, તે તો વધુ આવેગથી પિડાતી હતી. તે તો ત્યાંથી ઉડીને હસતી હસતી ચાલી ગઈ હતી, ઘોડી વારમાં એક દાસીએ આવીને મને એક બાજુ લઈ જઈને કનકમાળાની સ્થિતિનું ભાન કરાવ્યું ત્યારે ખબર પડા કે હું તેના મનમાં વસી ગયો છું.

દાસીએ કહ્યું હે પુણ્યેશ! કનકમાળા જ્યારથી તમને જોયા છે ત્યારથી તેમનું મન વધુને વધુ વિહળ બન્યું છે, એટલું જ નહિ પણ તેના શરીરે દાહ જ્વર ઉત્પન્ન થયો છે, વિલેપન કરવા છતાં તે પ્રયત્નો નિષ્ફળ બન્યા છે, હવે કોઈપણ ઉપાય કરો, મેં એક સચિત પત્ર લખ્યો, તેમાં કમળ

ઉપર ભ્રમર ગુંબરવ કરતો હોય તેનું ચિત્ર બનાવી નીચે સમસ્ત્રાવાળી ગાથા લખી તે લઈને દાસી તો ચાલી ગઈ, દાસીએ કનકમાળાના હાથમાં પત્ર મૂક્યો વાંચીને આનંદ વિભોર બની ગઈ.

આજની રાત્રી પસાર થાય તો સવારે ઉદ્યાનમાં મળવું તેવું નક્કી થયું.

પણ મને તો રાત્રી કાળ જેવી લાગી હું તો તર્ક વિતર્ક કરતો હતો કે આજની રાત્રીએ કનકમાળાને કાંઈક થશે તો મારા પર મોટું કલંક લાગશે, સૂચાંસ્ત થયો.

ચંદ્રનો ઉદય થયો તેના શીતળ કિરણો દિવસ ભરના તાપથી તપેલા જીવોને સુખ આપતાં હતાં તનમનના તાપને દૂર કરી અંતરને શાંતા આપી રહ્યાં હતાં. ખીલેલા ચંદ્રએ આખા નગર-જનોને શીતળતાથી નવડાવ્યાં, પણ વિરહાગ્નિથી તપતા મને તો એકજ ચિંતા સતાવતી હતી કે કનકમાળાને શું થયું હશે?

ચંદ્ર અસ્તાચલ પર અસ્ત થયો અને પ્રભાતનું આંગમન થયું, પ્રભાતે સમગ્ર જગતને કહ્યું કે પ્રભાતિ જીવો! પ્રભાત ખંખેરીને પથારી છેડી સ્વસ્થ થાઓ ભગૃત થાઓ. અને પૂર્વ દિશાને પ્રકાશિત કરતો રવિ ઉદય પામી રહ્યો છે. તેનું સ્વાગત કરવા તૈયાર થાઓ અને પ્રવૃત્તિમાં લાગી જાઓ.

પૂર્વ ક્ષિતિજ પરથી રવિરાજનો ઉદય થતાં જ પથારીમાંથી ઉભા થઈ મેં ઝડપામાંથી દૃષ્ટિ કરી તો સરોવરમાં સૂર્યવિકાશી કમળો ખીલતા હતાં.

ભાઈ સુપ્રતિષ્ઠ? મારી સ્નેહ રાણીને મળવાના મનોરથો મારા અંતરમાં રમતાં હતાં, એ પ્રભાત મારે માટે સુવર્ણ પ્રભાત હતું તને ચાહ તો હશે જ.

પ્રભાતના કાર્યો પતાવીને હું ઉદ્યાનમાં જવાની તૈયારી કરતો હતો ત્યાંજ મારા મામાનો દિકરો ભાનુવેગ આવી પહોંચ્યો. તેણે કહ્યું ઉદ્યાનમાં જવા માટે કેમ મોડું કરે છે. એમ બોલતા જ આનંદ અને ઉર્મિના આવેશથી મુખ દિગ્ધી ઉઠ્યું.

ખરેખર આજે તો મારું સર્વસ્વ બધુંજ બાળે ઉદ્યાનમાં હતું.

હું ઉદ્યાને જવાની તૈયારી કરતો હતો ત્યાંજ વાજાંત્રની ગર્જના મારા કાને અથડાઈ મને થયું કે આ વાજાંત્ર અત્યારે કેમ સંભળાય છે? ભાનુવેગને મેં પૂછ્યું.

ઘણું કરીને અમિતગતિને ત્યાં ઉત્સવ હોય અને તેથી તેને ત્યાં માંગલિક વાજાંત્રો વાગતા હોય તેમ મને લાગે છે, ભાનુવેગે કહ્યું.

એટલામાં તો ડાળી આંખ મારી ફરકવા લાગી, હે ભાનુવેગ? આજે મારી ડાળી આંખ કેમ ફરકે છે, તે મને સમજાતું નથી. જ્યોતિષના અષ્ટાંગ નિમિત્તમાં અંગફરકના અધિકારમાં જણાવે છે કે સ્ત્રીની ડાળી આંખ ફરકે તો લાસ કતો હોય છે, અને તેની જમણી આંખ ફરકે તો નુકશાન થાય છે. તેમ પુરૂષો માટે ડાળી આંખ ફરકે તો નુકશાન થાય અને જમણી આંખ ફરકે તો લાલ થાય. માટે હે ભાનુવેગ મને ચિંતા થાય છે કે ડાળુ નેત્ર ફરકવાથી કાંઈક અહિત સમાચાર આવશે?

હે ભાનુવેગ! ડાળુનેત્ર ફરકતાં મારા હૈયામાં આખી રત સમુદ્રમ તરો પછી પ્રભાત કળે વહાણ કોઈ ખડક સાથે અથડાયું હોય તેવો ભાસ થાય છે. આમ્રલતાને બોલાવીને અમિતગતિને ત્યાં ક્યાં ક્યાં પ્રકારનો મહોત્સવ ઉજવાઈ રહ્યો છે તેની ખાતમી લેવા મોકલી, તે થોડી જ

વારમાં પાછી ફરી અને કહ્યું, હે ચિ....ત્ર....
વે....ગ !!! આમ્રલતાના મુખ સામે જોઈ ચિત્રવેગ
વધુ ભયાન્નિત બન્યો....આમ્રલતાનું શ્યામ મુખ
વાળી જોઈ તે બોલ્યો....કેમ આમ્રલતા, જલ્દી
કહે તું શું સમાચાર લાવી છે, બોલ તું મૌન
કેમ થઈ ગઈ. ચિ....ત્ર....વે....ગ ! ગંધવાહન
નામના પ્રસિદ્ધ રાજાના પુત્ર નભોવાહન સાથે
કનકમાલાના લગ્ન આજ કાલમાં થવાના છે, તે
કારણે અમિતગતિને ત્યાં વાજાંત્રા વાગી રહ્યાં છે

આમ સાંભળતાંજ ચિત્રવેગના પગ નીચેથી
જમીન ખસતી જણાઈ, આંખે અંધારા આવવા
લાગ્યાં. જે મારા વિરહથી ઝુરતી હતી એજ
આજે બીજાની સાથે લગ્ન ગ્રન્થીથી જોડાશે ધિકાર
છે, આ સંસાર ચક્રને ઘડીકમા આનંદ આપે છે,
અને ક્ષણમાં દુઃખના દરિયામાં ધકેલી દે છે.
હજી કાંઈ પણ વિચાર કરે ના કરે ત્યાં તો બેભાન
થઈને જમીન ઉપર ઢળી પડ્યો, થોડા સમયમાં
ભાનમાં આવતા જ સોમલતાને મે મારી પાસે
બેઠેલી જોઈ. સોમલતાએ ચિત્રવેગને પાણી આપ્યું
તેણે પાણી પીઈને સ્વસ્થતા મેળવી પણ મનનું
દર્દ ઘટ્યું ન હતું. સોમલતાએ કહ્યું હે ચિત્ર-
વેગ ! એક ખાસ વાત કરવાજ હું આવી છું,
કે કનકમાળા પોતાના અંતઃકરણથી આપનેજ
વરી ચૂકી છે, તેના મનમાં કે મુખમાં આપના
સિવાય બીજા કોઈનું નામજ નથી, તેથી દરેક
પ્રવૃત્તિમાં તે આપનેજ યાદ કરે છે, અને તેની
માતા ચિત્રમાલા પણ માને છે કે કનકમાલા
ચિત્રવેગનેજ મુઝે છે, પણ પિતા અમિતગતિ
એક ધર્મ સંકટમાં આવી પડ્યા છે, તેને લીધેજ
આ બધું સંકટ ઉભું થયું છે ?

શાનુ ધર્મ સંકટ.....!!! સોમલતા મને તું
જણાવ....ચિત્રવેગના અંતરનો આવેગ વધ્યો !
સોમલતાએ કહ્યું, એ વાત એવી બની છે કે
અમિતગતિ એકવાર ગંગાવર્તનગરમાં ગંધવાહન
રાજા પાસે ગયાં, તે વખતે ગંધવાહનનો પુત્ર
નભોવાહન મોડા વહેલા પણ વિદ્યાધરોનો ચક્ર-

વર્તિ થશે એમ તેણે માની લીધું અને પોતાની
કન્યા આ નભોવાહનને વરે તોજ સુખી થાય
તેમ ગંધવાહનના વચ્ચનોથી બંધાઈ ગયેલા
અમિતગતિએ પોતાની કન્યા નભોવાહનને ન
આપે તો ભયંકર ખુવારી થાય તેમ હતું તેથી
જ તો અમિતગતિએ કનકમાલાના લગ્ન નભો-
વાહન સાથે કરવાની તૈયારી આરંભી છે, સોમ-
લતાએ સંકટનું સ્વરૂપ ચિત્રવેગને જણાવ્યું.

ચિત્રવેગ મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે ધિક્કાર
છે, અમિતગતિ જેવા પિતાઓને કે જે પદ અને
પૈસાને પ્રાધાન્ય આપી પોતાની પ્રતિષ્ઠાને નીચે
ઉતારે છે, અને પોતાની કન્યાની જીંદગીને
ખરબાદ કરે છે. લગ્ન જીવનમાં અંતરના સાચા
પ્રેમને બદલે પૈસા અને પદથી જગતમાં અનેકના
ગૃહ-જીવનો છિન્નભિન્ન થતા દેખાય છે, જ્યાં
સાચી પ્રિત અને અંતરની લાગણી છે, ત્યાંજ
બધું સર્વસ્વ સમાયેલું છે.

નભોવાહન એકજ ચક્રવર્તિ થશે બીજા નહિ
થાય શું ? ચિત્રવેગે પોતાની હૈયાવરાળ બહાર
કાઢી.

પણ હવે તો બીજો કોઈ ઉપાય ન હતો,
કારણ કે અમિતગતિના ગ્રહાંગણે લગ્નની બધીજ
તૈયારીઓ થઈ ચુકી હતી, થોડો વધુ સમય હોત
તો આ સંકટને દૂર કરવા પ્રયત્ન કરત. પણ
હવે તો બધું શૂં ચાકાર જેવું લાગે છે;

ભાગ્યના દ્વાર બંધ થયા હોય અને અંધ-
કારના ઓળા વચ્ચે અટવાઈ ગયો હોય માફ
જીવન બાણે અંધકારમાં ધકેલાઈ જતું હોય તેવું
મને લાગ્યું !

આ સમયે કનકમાળા પોતે શું કરતી હશે
તે જાણવાની ઇચ્છા થઈ પણ માફ મન બાણે

મૌન થઈ ગયું, જીભ ઉપડતી ન હતી, સોમલતા થોડો સમય રોકાઈને ચાલી ગઈ.

ત્યાર પછી તો મને જે સમાચારો મળતાં રહ્યાં તેની ઉપરથી તો એમજ લાગ્યું કે કોઈપણ ભોગે કનકમાળા નભાવાહનને નહિજ પરણે તેની સાથે લગ્ન કરવા કરતાં આત્મઘાત કરવાનું શ્રેય માન્યું, લગ્નની આગલી રાત્રીએ આપઘાત કરવા

એકાંતમાં ગઈ આડ ઉપર વસ્ત્રનો છેડો આંધી આપઘાત કરવાની તૈયારી કરી ત્યાં જ કોણ બાણે કેમ તેના હૈયામાં જીદો વિચાર જન્મ્યો અને આપઘાત કરવાનું માંડી વાળ્યું, પછી તો તેના જીવનમાં નવીજ ઘટના બની.

(કમશ:)

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદીત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બાને ભાગો મૂળ કીંમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીંમત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીંમત રૂપિયા પાંચીસ.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહારગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવા પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવવાણુ યાત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષાતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંતના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રભાવનામાં આપવા હાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર ફાટાઓ છે કિંમત રૂક ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેટ
ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તો પયગમ્બર કા કયા હોગા ?

લે. મુનિ શ્રી રૂપચંદ્રજી

આજ બહારોં ને ગુલિસ્તાં કો લૂંટને કી કોશિશ કી હૈ,
 ઔર સિતારોંને આસમાં કો, લૂંટને કી કોશિશ કી હૈ.
 સંપ્રદાયકી દિવારેં તોડ ધર્મ ઇન્કલાબ આહતા હૈ,
 કયોં કી ઠેકેદારોંને ભગવાન કો, લૂંટને કી કોશિશ કી હૈ.
 દેશ કો દુશ્મનોંસે નહિ, આજ ગદારોંસે ખતરા હૈ,
 ધર્મકી સુરક્ષા કે લય સાવધાની કી જરૂરત હૈ.
 ઉસે નાસ્તિકોં સે નહિ. કિન્તુ ઠેકેદારોંસે ખતરા હૈ,
 યદિ સિતારોંને બગાવત કી તો અંબરકા કયા હોગા ?
 ધર્મ કે નામ સે ગરીબો કો રાત-દિન ઠગને વાલો !
 ઇન્સાનને બગાવત કી તો પયગમ્બર કા કયા હોગા ?

ક્ષમા કરી દે....

ક્ષમા કરી દે....

તોફાનને દબને અણુછાજતી મહત્તા,
 તું વાતનું વતેસર ન કર, ક્ષમા કરી દે.
 હોડીનું એક રમકડું તટયું તો થઈ ગયું શું ?
 મોજાંની બાળહઠ છે, સાગર ! ક્ષમા કરી દે.
 કાંટાઓનું બિછાવી બિસ્તર, કહે છે દુનિયા
 પોઠી બહસતાં હસતાં કુલોની સજ માની.
 અર્થાત્ જુદમીઓના જુદમોના ઘાવ સહેવા,
 પહેરી ઉદારતાનું બખતર, ક્ષમા કરી દે.

મુક્તિ પાપ

લે. પ. પૂ. બુદ્ધિસાગર સૂરિજી

વિષ હલાહલ સારીખો, પુદ્ગલ સંગ કહાય;
તેથી ન્યાસે જે રહે, તે જીવ મુક્તિ પાય.

ગુણવન દાવાનલ સમો, સ્ત્રી ધનનો સમુદાય;
તેથી ન્યાસે જે રહે, તે જીવ મુક્તિ પાય.

કાયા વિષ્ટા કોથળી, તેમાં નવી લપટાય;
મમતા તજી સમતા ભજે તે જીવ મુક્તિ પાય.

જિનવાણી અમૃત લહી મનમોહી હરખાય;
જિનાજ્ઞા મનમાં વસી, તે જીવ મુક્તિ પાય.

તરછોડશે ન તેને

લે. કમળાખેન ઠક્કર

આશા ભરેલ ઉરનાં દુખિયા જે હોય તેને,
ખંજર ધરી જીગરમાં, તરછોડશે ન તેને.

આધાર એક માની આવે શરણુ તમારે,
આશ્રિત હૃદય વિસારી, તરછોડશે ન તેને.

દુઃખો બધાં વિસારે ફેળી નયન અમીનાં.
અમૃત વિહોણુ થઈને, તરછોડશે ન તેને.

દહીં બને બિચારા બસ આપને જ માટે,
તો દવા ન દઈને, તરછોડશે ન તેને.

સ્વાર્પણ કરે સદાયે સત્ય સ્નેહ સાટે,
સ્નેહી ન આપ થઈને, તરછોડશે ન તેને.

પ્રભુની પ્રતિમા પેળી પૂજે મૂરત તમારી,
પૂજક તે એ વખોડી, તરછોડશે ન તેને.

જન્મનો જતીએ

રતિલાલ માણેકચંદ શાહ (નડીઆદ)

જન્મતી વખતે આપણે તેમાં કાંઈ ફેરફાર કરી શકતા નથી, પરંતુ મરણ સુધારવાનો એટલેક વારંવાર જન્મવું ન પડે એવો પુરુષાર્થ આ મનુષ્ય જન્મમાં આપણે આચરી શકીએ. જો જન્મવાનું જ ન હોય તો પછી મૃત્યુ હોયજ શાનું? જન્મે તે જરૂર મરે આ એક નિયમ થયો, પરંતુ મરે તે જન્મે જ એવો નિયમ નહિ. ન પણ જન્મે, જે પરિણામે જીવ નિધન પામે, તેજ પરિણામમાં જીવે તેવો નિયમ નથી; મરણ સમયે જેવી બુદ્ધિ તેવી જીવની ગતિ થવાની તેમ સત્ પુરુષો કહી ગયા છે. ‘યથામતિ સ્તથાગતિ:’ સવિધ્યની ગતિનો આધાર મરણ સમયની પરિસ્થિત પર આધારીત છે. મરણ જો સુધરે તોજ જન્મ સુધરે, તે સંઘર્ષમાં શાસ્ત્રોમાં તેના વિધાનો અંકિત કરવામાં આવ્યા છે; જેવાં કે બાળ મરણ, પંડિત મરણ વિગેરે. મરણ સુધરે જન્મનો સુધારો છે જ, જે નિઃશંક હકીકત છે, કારણ કે જન્મે તે મરે છે, જો મરે તે જન્મે એવો નિયમ જ હોય તો મોક્ષ કોનો થાય? બલકે નજ થાય; માટે મરણ સુધારવું તે અત્યંત આવશ્યક છે.

આવિચી નામનું મરણ-પ્રત્યેક સમયે આયુષ્ય લોગવ છે, પ્રત્યેક સમયે આયુષ્ય લોગવતો મરે છે. સંસારની અપેક્ષાનું મરણ ક્યારે? કે, ચારે ગતિમાં મર્યા કરે, પરંતુ જ્યાં સુધી સંસાર ઉભો હોય છે, ત્યાં સુધી તેનો સંસાર વિલીન થતો નથી. જ્યારે કેવળજ્ઞાન પામીને મરે, ત્યારે સંસારથી મર્યો ગણાય. કારણ કે કેવળજ્ઞાનનો આવિષ્કાર થયા બાદ સંસારરૂપી બીજ બળી જાય છે, બળી ગયા બાદ તેને વાવવામાં આવે, પાણી |સચવામાં આવે, ખાતર નાખવામાં આવે છતાં

અંકુરો કુટતા નથી. તેમ આ આત્માના કર્મ રૂપી બીજ બળી ગયા બાદ, જન્મરૂપી અંકુરો ઉત્પન્ન થતા નથી. કેવળી મરણ સિવાય સંસારનું બીજ બળે નહિ. કેવળી મરણ ચારે કર્મો એકી સાથે વિલીન થાય છે. (વેદનીય, આયુ, નામ અને ગોત્ર), આઠ પ્રકારનાં કર્મોમાંથી આ ચાર અઘાતીયા કર્મો નડતાં નથી, ઘાતી કર્મો આત્માના ગુણોને આવરે છે (જ્યાં સુધી ઉભા હોય ત્યાં સુધી). અઘાતી કર્મોનું તે પ્રમાણે હોતું નથી. આવા અઘાતી કર્મો છેલ્લે લુપ્ત થાય છે અને આત્મા પૂર્ણતાને પામે છે.

સંસાર રૂપી વૃક્ષનું બીજ (ઉપાદાનકારણ) અજ્ઞાનતાજ છે, સ્થૂળ શરીરમાં આત્માની બુદ્ધિ અંકુર છે, વિષયેચ્છા પાંદડા છે, પ્રાણો શાખાઓ છે, ઇન્દ્રિયોના સમૂહ શાખાઓના અગ્રો છે, વિષયો ફુલો છે, અનેક કર્મોથી ઉત્પન્ન થયેલું અનેક પ્રકારનું દુઃખ ફળ છે અને આમાં, આ સંસાર રૂપીવૃક્ષમાં ફળને લોગવતાર જીવ પક્ષી છે.

અજ્ઞાનરૂપ ઉપાદાન કારણવાળો, અન્ય કારણની અપેક્ષા વિનાનો, ઉચ્છેદરહિત પ્રવાહવાળો (અને આત્માનાજ્ઞાન સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય નથી.) નાશ નહીં પામનારો આ શરીરાદિ જડ-માં, આત્માની બ્રાંતિરૂપ બંધ કલ્મો છે. તે બંધ આ જીવને જન્મ-મરણ, રોગને વૃદ્ધાવસ્થાદિ રૂપ દુઃખોના પ્રવાહમાં ટૂંકાવીને ખવડાવ્યા કરે છે.

મુમુક્ષુઓએ આ બંધથી છૂટવા માટે જડ-ચેતનનો વિવેક કરવો આવશ્યક છે. તે વિવેક વડેજ પોતાને સદ્રૂપ, ચિદ્રૂપને આનંદરૂપ આત્માને અનુભવિને આનંદી જીવનમુક્તિના વિલક્ષણ

સુખને અનુભવનારો થાય છે.

અજ્ઞાની મનુષ્ય જડ એવા પોતાના શરીરને હું માનીને પંચેન્દ્રિયના વિષયો, રૂપ, રસ, ગંધ સ્પર્શ અને શબ્દમાં એકાકાર થતો અનેક કર્મો ઉપાજન કરે છે. મેઢ, માંસ, ચામડી, હાડકાને વિષ્કાના સમૂહમાં હું એવી ખુદિ કરી વિષય-કષાયો પાછળ પાગલ બની ધૂમે છે જેથી તેને અનંતા સંસાર ચક્રમાં ધૂમવું પડે છે. જ્યારે જ્ઞાની મનુષ્ય પરમાર્થરૂપ પોતાના સ્વરૂપને જુદું જાણે છે.

હે મૂઢ! આ ચામડી, માંસ, મેઢ, હાડકાંને વિષ્કાના સમૂહરૂપ શરીરમાં, આત્માની ખુદિને ત્યાગ કર. અને વિકલ્પથી રહિત બની આત્મામાં સ્થિરતા અને તે વડે ઉત્કૃષ્ટ શાંતિનો અનુભવ કર. દેહાદિમાં હું પશ્ચાત્તી ખુદિને વિદ્વીત કર્યા સિવાય આધ્યાત્મિક રાહ પર આગળ વધી શકાતું નથી.

રાગ-દ્વેષની ઊર્મિઓ માત્ર અજ્ઞાનતાને કારણે જ ઉદભવે છે, પણ જ્યાં સદસતતા વિવેકનો સત્-ચિત્ત-આનંદનો, નિત્યાનિત્યનો (આત્માનો) વિચાર છે; ત્યાં રાગ-દ્વેષને સ્થાન નથી. જે જ્ઞાની છે, તે જાણે છે કે, જન્મનો પર્યાય વાચક શબ્દ મૃત્યુ છે, તે જાણે છે કે ક્ષણ ભંજુર સંસારમાં પ્રત્યેક પદાર્થો નાશવંત, ચલાયમાન, અસ્થિર અને પરિવર્તનશીલ છે, આત્મા એકલોજ અજર છે, અમર છે, અલેહ છે, અચ્છેદ છે, જે કદી મરણ પામવાનો નથી, એ જાણે છે કે, આ દેહ નાશને માટેજ સજ્જાયેલો છે, એવો વિચારશીલ ધીરાત્મા એ તુચ્છ દેહ સામે દૃષ્ટિ પણ કરતો નથી, તે રાગ-દ્વેષને હ્રાપ્ત કરી સંસાર સાગરને તરી જાય છે.

જન્મેલાને મૃત્યુ અવશ્ય આવવાનું જ છે એવી કર્મની ગતિ છે, તો પછી તેની મમતા શા માટે? સર્વદા દેહાતિત રહેલાળા આત્માને તો મુક્ત આત્મા જ કહ્યું છે. “દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત, તે તે જ્ઞાનીના ચરણમાં વંદન હો અગણિત. જેઓની દેહ પર દૃષ્ટિ નથી. તેઓને પ્રિય-અપ્રિય, સુખ-દુઃખ, શોક-મોહાદિ હોતાં નથી, (પ્રાતઃ પડી ગયેલા હોય છે), આ વિશ્વમાં જોયું તેતો જાવાનું જ, ખીલ્યું તે કરમાવાનું, જોયું તે આથમવા માટે, તો જન્મે તે તેમાં આશ્ચર્ય જેવું છે શું? ‘જાતસ્ય હિ કુલો મૃત્યુઃ ॥’ મૃત્યુ એકમોધીન છે. માટેજ રાજા ગોપીચંદને તેની માતાએ કહ્યું હતું કે, હે ગોપીચંદ! તારા પિતાની પણ તારા જેવી જ સુંદર કાયા હતી, છતાં તેને અગ્નિના હવાલે કરવામાં આવી, હવે તારી આવી સુંદર કાયા જોઈને મને વિચાર ઉદભવે છે કે, આ કાયા પણ એક દિવસ અગ્નિને હવાલે થશે. માટે તું એવું કર કે જેથી ફરીથી માના પેટમાં આળો-ટવું ન પડે, (ખીજ મા ન કરવી પડે) અને કંચન જેવી કાયાને અગ્નિને હવાલે ન કરવી પડે. આથી ગોપીચંદ વૈરાગ્ય પામ્યો અને તે મૃત્યુને જીતવા ચાલી નીકળ્યો. જેથી ફરી જન્મવું જ ન ન પડે. આપણે પણ બહેલા કે મોડા, આ ભવમાં કે ખીજ ભવમાં જે કરવાનું છે તે આજ કરવાનું છે કે ફરીથી જન્મવું ન પડે, એટલે કે જન્મ પર જીત મેળવવાની છે, તેથી મૃત્યુ આવે જ જ નાહ. તેમ નહીં કરીએ, ત્યાં સુધી ચાર ગતિના ચક્રમાં પીસાવાનું જ છે તે ન ભૂલીએ.

શેઠો ઉપયોગ શેમાં કરશો ?

સુદૃઢ અને નિરોગી શરીરનો ઉપયોગ ઘ્રત, તપ, નિયમ, અને ધ્યાનમાં કરવો.

કુશળ અને તીક્ષ્ણ ખુદ્ધિનો ઉપયોગ નવ તત્ત્વની વિચારણામાં ષડ્ઢ્યની વિચારણામાં તેમજ શ્રી વીતરાગ વાણીને સમજવામાં કરવો.

સુમધુર કંઠનો ઉપયોગ શ્રી વીતરાગ ભગવંતના ગુણો ગાવામાં કરવો.

વાણીનો ઉપયોગ શ્રી વીતરાગ પરમાત્માએ કરેલા ધર્મના પ્રચારમાં કરવો.

લેખન કળાનો ઉપયોગ જ્ઞાની ભગવંતોના કથનોનો પ્રસાર કરવામાં કરવો.

સંપત્તિનો અને ધનનો ઉપયોગ જૈન સમાજના સર્વાંગી વિકાસમાં, જ્ઞાન વૃદ્ધિની પ્રવૃત્તિઓમાં, સાધર્મિક અંધુઓને મદદ કરવામાં, દિનદુઃખીઓના આંસુ લૂંછવામાં કરવો.

આમ પ્રબળ પુણ્યોદયે મળેલ તન, મન, ધન, ખુદ્ધિ, વાણી વગેરેનો સદુપયોગ કરવાથી માનવ ભવ સાર્થક બને છે.

યુવાની જીવનમાં અગત્યથી અવસ્થા છે. આ સમય દરમિયાન ધર્મ અને વ્યવહારની કરેલી કમાણી વૃદ્ધાવસ્થામાં મદદરૂપ બને છે. યુવાન અવસ્થામાં જે ચેતના અને શક્તિ હોય છે તે વૃદ્ધ ઉંમરે નથી હોતી. વૃદ્ધાવસ્થામાં શારીરિક શક્તિઓ ક્ષીણ થઈ જાય છે. આ સૌને અનુભવ છે. છતાં પણ યુવાનીમાં લોકો મળેલો સુવર્ણ અવસર મગ્ગ અને ભોગ વિલાસમાં તેમજ રંગ-રાગમાં વેડફી નાંખે છે.

ભવ્યો ભોગ-વિલાસ કાયમ રહેતાં નથી. તેનાથી પ્રાપ્ત થતો આનંદ ક્ષણિક હોય છે. સરવાળે તો તેનાથી આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ જ પેદા થાય છે. પરિણામે વૃદ્ધાવસ્થા ખૂબજ કૃષ્ટથી વીતાવવી પડે છે.

ધન કમાવા માટે જેમ યુવાવસ્થા ખરી ઉંમર છે, તેમ સમાજ સેવા, શાસન સેવા અને ધર્મ કરવા માટે ખરો સમય પણ યુવાનીનો છે.

મહા ભાગ્યોદયે યુવાની મળે છે અને એવું જ પ્રબળ પુણ્ય હોય ત્યારે સુદેવ, સુશુરુ અને સુધર્મનો સંયોગ મળે છે.

હે ભવ્યો ? તમે ચેતો, જાગૃત બનો અને યુવાનીનો શાસન સેવામાં, સમાજ સેવામાં, અને ધર્મ સાધનનાં ઉપયોગ કરી લો.

શ્રી હૈમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૯૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અવોચીન વિકાનોએ આ પુસ્તકને ખીરદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendices આવેલ છે. જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર.

Atmanand Prakash

Regd G. BV. 31.

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજના
વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અજોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોનું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયકેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—
ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે. જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાધ્વીજી મહારાજો, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ 'દ્વાદશારં નયચક્રમ્'ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.
(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયકેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે. (કિંમત રૂ. ૮-૦૦)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારજેટ, ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સહોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

